

PUBLICATIEBLAD

MINISTERIËLE REGELING, met algemene werking, van de 18de september 2014 tot wijziging van de Ministeriële regeling, met algemene werking, van de 28ste mei 2013 ter uitvoering van diverse bepalingen van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (Ministeriële regeling formeel belastingrecht)¹.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

Overwegende:

dat het wenselijk is om meerdere leveringen en diensten aan te wijzen, ter zake waarvan geen factuur hoeft te worden uitgereikt;

dat het wenselijk is om in dit kader nadere voorwaarden te stellen;

dat het wenselijk is om de groepen administratieplichtigen die een kassabon dienen uit te reiken, nader vast te stellen;

dat het wenselijk is om administratieplichtigen aan te wijzen die, onder voorwaarden, ontheven zijn van de verplichting om een kassabon uit te reiken;

dat het wenselijk is om het fiscaal logo, als bedoeld in artikel 44a, vierde lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen², vast te stellen.

Heeft besloten:

Artikel I

De Ministeriële regeling formeel belastingrecht wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 7.1 komt te luiden:

Artikel 7.1

1. Onder de in het tweede en derde lid van dit artikel te stellen voorwaarden, hoeft een administratieplichtige, gelet op het bepaalde in artikel 44, tiende lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, ten aanzien van hierna genoemde leveringen en diensten geen factuur uit te reiken:
  - a. openbaar personenvervoer over de weg;
  - b. gelegenheid geven tot parkeren van motorrijtuigen;
  - c. toegang verlenen tot culturele, sportieve of recreatieve activiteiten;
  - d. verhuur van strandbedden;

---

¹ P.B. 2013, no. 63

² P.B. 2013, no. 53

- e. verkoop van nummers en loten voor loterijen.
2. De administratieplichtige die ten aanzien van de in het eerste lid genoemde leveringen en diensten geen factuur uitreikt, dient ter zake een doorlopend genummerd bewijs van betaling aan de afnemer te verstrekken. Op het bewijs van betaling dient in ieder geval de naam of handelsnaam van de administratieplichtige, een omschrijving van de levering of dienst, de vergoeding inclusief eventueel verschuldigde omzetbelasting en een dagtekening te worden vermeld.
3. De omzet die gerealiseerd wordt met de in het eerste lid genoemde leveringen en diensten dient dagelijks, aan de hand van een kopie van de verstrekte bewijzen van betaling of anderszins, in de administratie te worden vastgelegd. Indien betaling middels een automaat plaatsvindt, dient de automaat de dagelijkse gerealiseerde omzet vast te leggen.

B. Artikel 7.2 komt te luiden:

Artikel 7.2

1. Administratieplichtigen wiens activiteiten geheel of gedeeltelijk bestaan uit de hierna genoemde leveringen of diensten, zijn op grond van artikel 44a, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen verplicht om ter zake van deze leveringen en diensten een kassabon uit te reiken:
  - a. verstrekken van spijzen en dranken;
  - b. verkoop van consumentenartikelen;
  - c. reparatie van consumentenartikelen;
  - d. persoonlijke dienstverlening.
2. Op schriftelijk verzoek kan aan een administratieplichtige, wiens activiteiten geheel of gedeeltelijk bestaan uit de in het eerste lid genoemde leveringen of diensten, doch in wiens bedrijfsvoering het gebruikelijk is om ter zake een factuur uit te reiken, door de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau een ontheffing van de verplichting om een kassabon uit te reiken worden verleend. De administratieplichtige aan wie een ontheffing van de verplichting om een kassabon uit te reiken wordt verleend, is gehouden ter zake van zijn leveringen en diensten een factuur, als bedoeld in artikel 44 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, uit te reiken.
3. Onder de voorwaarde dat de dagelijkse verkopen middels een door de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau vastgesteld overzicht worden bijgehouden, hoeft ter zake van de verkoop van etenswaren en dagbladen door straatventers en de verkoop van opwaardeerkaarten geen kassabon te worden uitgereikt.
4. Ter zake van het verstrekken van spijzen en dranken en de verkoop van consumentenartikelen vanuit verkoopautomaten hoeft geen kassabon te worden uitgereikt. Dit onder de voorwaarde dat de verkoopautomaat de gerealiseerde omzet registreert en dat de exploitant van een verkoopautomaat de gerealiseerde omzet in zijn administratie vastlegt.

C. Na artikel 7.2 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 7.3

Het fiscaal logo, bedoeld in artikel 44a, vierde lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, heeft een afmeting van minimaal 128x128 pixels en wordt

als volgt vastgesteld:

Artikel II

Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin het is geplaatst, met uitzondering van artikel III, die in werking treedt op 1 oktober 2014.

Gegeven te Willemstad, 18 september 2014
De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM

Uitgegeven de 19de september 2014
De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

Nota van Toelichting behorende bij de wijziging van de Ministeriële regeling formeel belastingrecht.

§ 1. Algemeen

Ter zake van zijn leveringen van goederen en verrichtingen van diensten, als bedoeld in de Landsverordening omzetbelasting 1999³, is een administratieplichtige gehouden een factuur of kassabon uit te reiken. In de artikelen 44 en 44a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen⁴ zijn de wettelijke bepalingen ten aanzien van facturerings- en kassabonplicht opgenomen. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen leveringen en diensten worden aangewezen, ter zake waarvan, onder voorwaarden, geen factuur hoeft te worden uitgereikt. Ook kunnen groepen van administratieplichtigen worden aangewezen die, ter zake van hun leveringen en diensten, geen factuur maar een kassabon behoren uit te reiken.

In de artikelen 7.1. en 7.2 van deze ministeriële regeling is uitvoering gegeven aan de hiervoor genoemde delegatiebepalingen. In de praktijk is echter gebleken, mede in verband met de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken, dat de huidige regeling een aanpassing behoeft. Middels deze ministeriële regeling worden de artikel 7.1 en 7.2 aangepast, zodat eventuele onduidelijkheden over de toepassing van beide bepalingen worden weggenomen.

Daarnaast dient op een kassabon een fiscaal logo te worden vermeld. Dit fiscaal logo was tot op heden nog niet door de Minister vastgesteld. In een nieuw in te voegen artikel 7.3 wordt thans het door de Minister vastgestelde fiscaal logo opgenomen.

§ 2. Financiële paragraaf

Deze ministeriële regeling dient ter uitvoering van de in artikel 44 en 44a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen genoemde wettelijke verplichtingen. In die zin zijn aan deze regeling geen bijzondere financiële lasten verbonden. Ter zake van de in deze regeling opgenomen wijzigingen dient echter wel voorlichting plaats te vinden. De kosten die hieraan zijn verbonden, zijn slechts marginaal en behoren tot de kosten in het kader van het project fiscale kasregistratiesystemen.

§ 3. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Op grond van artikel 44, tiende lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen kunnen leveringen en diensten worden aangewezen ter zake waarvan geen factuur hoeft te worden uitgereikt. Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt, door in artikel 7.1 diensten die verricht worden in het kader van het openbaar personenvervoer over de weg aan te wijzen. Ter zake van besloten personenvervoer – dit is veelal vervoer per touringcar en taxivervoer – geldt de ontheffing niet en dient een factuur te worden uitgereikt. Naast het openbaar personenvervoer over de weg, zijn er echter nog andere leveringen en diensten ter zake waarvan het in de praktijk niet gebruikelijk is dat een factuur wordt uitgereikt. Ook het verstrekken van een kassabon is in deze

---

³ P.B. 2013, no. 52

⁴ P.B. 2013, no. 53

situaties niet gangbaar, omdat aan de afnemer een bewijs van betaling wordt verstrekt.

Naast de diensten bestaande uit het openbaar personenvervoer over de weg, worden thans ook de hierna genoemde leveringen en diensten vrijgesteld van de verplichting om een factuur of kassabon uit te reiken:

- gelegenheid geven tot parkeren van motorrijtuigen. Indien de gelegenheid wordt gegeven om tegen vergoeding een motorrijtuig te parkeren, bijvoorbeeld in een parkeergarage, op een privéterrein of langs de openbare weg, wordt ter zake van deze dienst meestal een parkeerticket verstrekt. Het daarnaast uitschrijven van een factuur of kassabon is niet gebruikelijk en vaak ook niet mogelijk. Om deze reden wordt deze dienst thans uitgezonderd van de factureringsplicht, onder de voorwaarden dat ter zake een parkeerticket wordt verstrekt.
- toegang verlenen tot culturele, sportieve of recreatieve activiteiten. Bij het verlenen van toegang wordt veelal een betalingsbewijs in de vorm van een entreebewijs verstrekt. Het daarnaast uitreiken van een factuur of kassabon is dan ook niet noodzakelijk. Om deze reden is het verlenen van toegang tot culturele, sportieve of recreatieve activiteiten uitgezonderd van de verplichting om een factuur of kassabon uit te reiken. Als voorbeelden kunnen worden genoemd: het verlenen van toegang tot bioscopen, theaters, voorstellingen, concerten en optredens, exposities en tentoonstellingen, musea, sportwedstrijden en sportaccommodaties, dierentuinen en kinderboerderijen, natuurgebieden, stranden, speelhallen, discotheken en andere primair en permanent voor vermaak en recreatie ingerichte voorzieningen;
- verhuur van strandbedden. Bij de verhuur van strandbedden is het eveneens gebruikelijk om een bewijs van betaling te overhandigen. Het daarnaast uitreiken van een factuur of kassabon is bij de verhuur van strandbedden dan ook niet noodzakelijk;
- verkoop van nummers en loten voor loterijen. Aan deelnemers van loterijen wordt door of namens de organisator een bewijs van betaling, meestal in de vorm van een lot, verstrekt. Met dit bewijs van betaling kan de afnemer ook aanspraak op een eventuele prijs maken. Het daarnaast verstrekken van een factuur of kassabon, ter zake de deelname aan een loterij, is niet gebruikelijk. Indien en voorzover op een bewijs van betaling de noodzakelijke informatie wordt vermeld, kan het uitreiken van een factuur of kassabon achterwege blijven.

Aan de ontheffing om ter zake van in het eerste lid genoemde leveringen en diensten een factuur of kassabon uit te reiken, kunnen, op grond van artikel 44 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, voorwaarden worden verbonden. In het tweede en derde lid van artikel 7.1 zijn deze voorwaarden opgenomen. Nieuw is de voorwaarde, dat ter zake van de genoemde leveringen en diensten een bewijs van betaling dient te worden verstrekt. Een bewijs van betaling dient doorlopend genummerd te zijn en bovendien de naam of handelsnaam van de administratieplichtige, een omschrijving van de levering of de dienst, de vergoeding (inclusief eventueel verschuldigde omzetbelasting) en een dagtekening te vermelden. Zoals hiervoor reeds aangegeven, is het bij de genoemde leveringen en diensten vaak reeds gebruikelijk om een bewijs van betaling, bijvoorbeeld in de vorm van een parkeer- of entreeticket of lot, te verstrekken. Voor deze administratieplichtigen wijzigt er dan ook niets ten aanzien van de bestaande situatie. Bij de dienst bestaande uit het openbare personenvervoer over de weg, wordt op dit moment niet altijd een bewijs van betaling uitgereikt. Administratieplichtigen die dit thans nog niet doen, dienen derhalve hun handelswijze aan te passen.

De voorwaarde dat een administratieplichtige, ter zake van zijn leveringen en diensten, waarvoor een ontheffing van de factureringsplicht geldt, zijn gerealiseerde omzet dagelijks in zijn administratie dient vast te leggen, is niet nieuw. Wel is thans expliciet opgenomen dat in ieder geval ook een kopie of ander bewijsstuk van een uitgeschreven bewijs van betaling in de administratie moet worden opgenomen. Aan de hand van dit stuk moet het originele bewijs van betaling zijn te identificeren. Als voorbeeld van een ander bewijsstuk kan een controlestrook van een toegangsbewijs worden genoemd. Indien de betaling voor een in het eerste lid genoemde

levering of dienst via een automaat plaatsvindt, dient die automaat de dagelijkse gerealiseerde omzet eveneens te registreren.

Artikel II

Op grond van artikel 44a, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen kunnen bij ministeriële regeling met algemene werking groepen van administratieplichtigen worden aangewezen die, in afwijking van de algemene factureringsplicht, verplicht zijn om ter zake van hun leveringen van goederen en verrichtingen van diensten een kassabon uit te reiken. Bij de aanwijzing van deze groepen administratieplichtigen was in artikel 7.2 aansluiting gezocht bij de indeling in branches.

In de praktijk bleek deze indeling echter voor onduidelijkheden te zorgen, omdat administratieplichtigen vaak meerdere activiteiten verrichten die in verschillende branches kunnen worden ondergebracht. Als voorbeeld kan worden genoemd een duikschool, die naast het aanbieden van duikcursussen ook dranken verkoopt. Onduidelijkheid kan dan bestaan over de vraag of een administratieplichtige tot een van de benoemde branches behoort en zo ja, of dan ter zake van alle activiteiten een kassabon moet worden uitgereikt.

Om op dit punt duidelijkheid te scheppen, is er thans voor gekozen om groepen administratieplichtigen aan te wijzen wiens activiteiten geheel of gedeeltelijk bestaan uit leveringen of diensten ter zake waarvan het gebruikelijk is dat een kassabon wordt uitgereikt. Voor deze administratieplichtigen geldt de verplichting om een kassabon uit te reiken voor zover de benoemde leveringen of diensten worden verricht. In het geval van de duikshop in het hiervoor genoemde voorbeeld, dient alleen ter zake van de verkoop van dranken een kassabon te worden uitgereikt. Het aanbieden van duikcursussen valt niet onder de aangewezen activiteiten, zodat ter zake een factuur moet worden uitgereikt. Op deze wijze wordt meer aangesloten bij de gangbare praktijk.

De verplichting om een kassabon, als bedoeld in artikel 44a van de Algemene landsverordening Landsbelasting, uit te reiken, geldt thans voor de in artikel 7.2 aangewezen groepen administratieplichtigen wiens activiteiten geheel of gedeeltelijk bestaan uit de hierna genoemde leveringen of diensten. De verplichting geldt slechts voor zover de benoemde leveringen of diensten worden verricht.

- verstrekken van spijzen en dranken. Tot deze groep administratieplichtigen behoren in de eerste plaats uiteraard administratieplichtigen actief in de horecabranche. Gedacht kan worden aan eet- en drinkgelegenheden, zoals restaurants, eetcafés, fastfoodrestaurants, snackbars, truck di pans, koffiehuisen, batidoverkooppunten, lunchrooms, ijssalons, cafés, bars, snèks, dancings en discotheken. Maar ook andere administratieplichtigen, wiens activiteiten mede uit het verstrekken van spijzen en dranken bestaan, behoren tot deze categorie. Hierbij kan gedacht kan worden aan hotels en casino's, bioscopen, bibliotheken, duikscholen, musea, winkels, et cetera. Voor zover administratieplichtigen spijzen en dranken verstrekken, zijn zij verplicht ter zake een kassabon uit te reiken. Niet van belang is of de verstrekkingen vanuit een bedrijfslocatie of ambuland, bijvoorbeeld vanuit een marktkraam, plaatsvinden.
- verkoop van consumentenartikelen. Bij deze categorie gaat het in de eerste plaats om administratieplichtigen die behoren tot de branche detailhandel. Onder detailhandel wordt immers de kleinhandel, zijnde het leveren van goederen voor persoonlijk gebruik aan consumenten, verstaan. Hierbij kan gedacht worden aan bijvoorbeeld supermarkten, minimarkets, toko's, bakkerijen, slagerijen, groente-, fruit- en visverkoop, tankstations, schoenen kledingwinkels, botica's, opticiëns, boekhandels, dierenzaken, juweliers, kleinhandel in elektronische apparatuur, huishoudelijke artikelen, lederwaren, ijzerwaren, verf, kantoorartikelen, sportartikelen en de verkoop van souvenirs en handicraft. Maar ook

administratieplichtigen wiens activiteiten primair tot een andere branche behoren, zijn ter zake van de verkoop van consumentengoederen verplicht een kassabon uit te reiken. Als voorbeeld kan wederom een duikschool worden genoemd, maar ook organisaties van culturele, sportieve of recreatieve aard kunnen hier onder vallen. Onder de verkoop van consumentenartikelen valt ook de verkoop van artikelen die eet- of drinkbaar zijn (food). Niet van belang is of de verkoop vanuit een winkel of ambulant, bijvoorbeeld vanuit een marktkraam, plaatsvindt.

- reparatie van consumentenartikelen. Tot deze groep behoren onder andere administratieplichtigen wiens activiteiten bestaan uit de reparatie van schoeisel en lederwaren, elektrische en huishoudelijke apparaten, uurwerken en juweliersartikelen, et cetera. Ook indien de activiteiten van een administratieplichtige slechts gedeeltelijk bestaan uit reparatiewerkzaamheden, dient hij ter zake van deze werkzaamheden een kassabon uit te reiken.
- persoonlijke dienstverlening. Tot de groep administratieplichtigen wiens activiteiten bestaan uit persoonlijke dienstverlening worden onder andere kappers, schoonheidsspecialisten, spa's, tatoeëerders, masseurs, manicures en pedicures verstaan. Maar ook videotheken, wasserijen en stomerijen vallen onder deze groep administratieplichtigen.

In het tweede lid van artikel 7.2 is de mogelijkheid voor administratieplichtigen opgenomen, om de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau te verzoeken een ontheffing te verlenen van de verplichting om een kassabon uit te reiken. Het gaat hierbij om administratieplichtigen die welliswaar behoren tot de in het eerste lid genoemde categorieën, maar in wiens bedrijfsvoering het gebruikelijk is dat ter zake van de betreffende leveringen of diensten een factuur wordt uitgereikt. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan administratieplichtigen wiens activiteiten bestaan uit de verkoop of reparatie van motorrijtuigen en vaartuigen. Ter zake van deze activiteiten is het immers gebruikelijk dat een factuur wordt uitgereikt. Een verzoek om ontheffing dient schriftelijk te worden gedaan. Indien een ontheffing wordt verleend, is de administratieplichtige uiteraard wel gehouden om ter zake van zijn leveringen en diensten een factuur, conform de wettelijke eisen van artikel 44 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, uit te reiken.

Daarnaast zijn in het derde en vierde lid van artikel 7.2 ontheffingen voor bijzondere situaties opgenomen. In het derde lid is een ontheffing opgenomen voor de verkoop van etenswaren en dagbladen door straatventers en de verkoop van opwaardeerkaarten. In beide gevallen is het bezwaarlijk om ter zake een kassabon te laten uitreiken. Onder de voorwaarde dat de dagelijkse verkopen worden geregistreerd, geldt voor deze leveringen een ontheffing. De dagelijkse verkopen dienen op een door de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau vast te stellen overzicht te worden geregistreerd. Onder opwaardeerkaarten worden bijvoorbeeld telefoonkaarten en Pagatinu-kaarten verstaan. In het vierde lid is een ontheffing voor verkopen vanuit een verkoopautomaat opgenomen. In deze gevallen is het immers niet mogelijk of gebruikelijk dat een kassabon wordt verstrekt. De gerealiseerde omzet dient door de verkoopautomaat wel te worden geregistreerd, waarvan de exploitant gehouden is dit in zijn administratie vast te leggen.

Artikel III

Op grond van artikel 44a, vierde lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen dient op een kassabon een fiscaal logo te worden vermeld. Dit fiscaal logo wordt door de Minister vastgesteld. De aanwezigheid van een fiscaal logo op een kassabon is voor de afnemer een indicatie dat zijn leverancier of dienstverrichter conform de wettelijke verplichtingen een kassabon uitreikt. Als fiscaal logo heeft de Minister het logo van de campagne 'Bo Faktura' van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau vastgesteld, een logo waarmee de

consument in Curaçao reeds bekend is. Op een kassabon dient het fiscaal logo een (minimale) afmeting van 128x128 pixels te hebben.

De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM